

Ὁρθοδοξία

«Τίς κοινωνία φωτὶ

πρὸς σκότος;»

καὶ Αἵρεσις

Ἡ σύγχρονος αἵρετικὴ Ἐσχατολογία *

Γ'. Οἱ Ἀντβεντισταὶ τῆς Ζ' Ἡμέρας

Πρωτ. Βασιλείου Ἀ. Γεωργοπούλου,
Ἐπικ. Καθ. Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀ.Π.Θ.

Ὁ Ἀντβεντισμὸς εἶναι προτεσταντικὴ διδασκαλία ἐσχατολογικοῦ χαρακτήρα καὶ χιλιαστικῆς κατεύθυνσης, ἡ ὁποία ἐμφανίστηκε καὶ ἀναπτύχθηκε στὶς ΗΠΑ τὸν 19ο αἰῶνα, μὲ ἀφορμὴ τὴν ἔντονη προσδοκία, ποὺ ὑπῆρχε μέσα στὸν ἀμερικανικὸ προτεσταντικὸ χῶρο τὸ πρῶτο μισὸ τοῦ 19ου αἰῶνα, γιὰ τὴν ἐπιστροφή καὶ Β' Παρουσία τοῦ Κυρίου.

Ἰδρυτὴς τοῦ Ἀντβεντισμοῦ ὑπῆρξε ὁ γεωργὸς William Miller (1782-1849), ὁ ὁποῖος ἀργότερα ἐγίνε Βαπτιστὴς πάστορας. **Σ**τὸ πλαίσιο τῆς ἐνθουσιαστικῆς ἐσχατολογικῆς προσδοκίας τῶν προτεσταντικῶν παραφυάδων τῆς ἐποχῆς του στὶς Η.Π.Α ἄρχισε νὰ μελετᾷ τὴν Ἁγία Γραφή δίνοντας ἔμφαση στὶς προφητείες.

Ἀπὸ τὴν δική του μελέτη καὶ μὲ διάφορους ἀστήρικτους βιβλικοὺς χρονολογικοὺς συσχετισμοὺς, προσδιόρισε ὡς ἡμέρα τῆς Β' Παρουσίας τοῦ Χριστοῦ τὴν 21.3.1843. **Μ**άλιστα διέδιδε τὶς ἐσχατολογικὲς ἀντιλήψεις του-προφητείες, μὲ ἰδιαίτερο ζῆλο.

Ὁταν διαψεύστηκε ἐπαναπροσδιόρισε ὡς ἡμερομηνία ἔλευσης τοῦ Χριστοῦ τὴν 22.10.1844, δοκιμάζοντας ἀκόμη μεγαλύτερη ἀπογοήτευση. Ἀργότερα ξαναπροσδιόρισαν ὡς ἡμερομηνίες ἐπιστροφῆς τοῦ Χριστοῦ τὶς ἐξῆς: 22.12.1845, 22.12.1849, 22.12.1851.

Ὁ Κ. Hutten χαρακτηρίζει τοὺς νεώτερους

Χριστιανικὴ Ἐκκλησία
Ἀντβεντιστῶν
Ἐβδόμης Ἡμέρας

χρονολογικούς προσδιορισμούς της ἐλεύσεως τῆς Β΄ Παρουσίας, πὺ ἀκολούθησαν τὴν ἀρχικὴ διάψευση, ὡς νεώτερες προφητείες, πὺ ἀπέβλεπαν στὴν διάσωση τῶν παλαιῶν.

Ἡ διάψευση τῶν προσδοκιῶν του, εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα μία μεγάλη ἀπογοήτευση τῶν ὁπαδῶν του, τὴν διάσπασή τους καὶ τὴν δημιουργία διαφορετικῶν Ἀντβεντιστικῶν ὁμάδων.

Ἡ μεγαλύτερη ἐξ αὐτῶν εἶναι ἡ κίνηση τῶν Ἀντβεντιστῶν τῆς Ἑβδόμης Ἡμέρας, πὺ ἰδρύθηκε τὸ 1861 ἀπὸ τὴν Ellen Gould Harmon White (1827-1915), ὁπαδὸ ἀρχικὰ τοῦ W. Miller.

* * *

Μεταξὺ τῶν ἄλλων κακοδοξιῶν τῆς αἵρεσης στὴν ἐσχατολογία τῆς συμπεριλαμβάνονται:

α. Σὲ ἀντίθεση μὲ τὴν ἱστορικὴ ἀφετηρία τοῦ Ἀντβεντισμοῦ καὶ τῆς σειρᾶς τῶν ψευδοπροφητειῶν καὶ τῶν ἀποτυχημένων προσπαθειῶν νὰ καθοριστεῖ ἐπακριβῶς ἡ ἡμερομηνία τῆς Δευτέρας Παρουσίας, ἡ κίνηση δηλώνει ἔκτοτε ὅτι ζεῖ μὲ ἔντονη τὴν αἴσθηση τῆς ἐπικείμενης Δευτέρας Παρουσίας τοῦ Χριστοῦ σὲ χρόνο, λέγουν, κοντινὸ, ἀλλὰ ὄχι ἀποκεκαλυμμένο.

β. Ὁχι καθολικὴ ἀνάσταση νεκρῶν, ἀλλὰ δύο ἀναστάσεις, πὺ θὰ γίνουν τμηματικά. **Οἱ** Ἀντβεντιστὲς ἰσχυρίζονται ὅτι κατὰ τὴν Δευτέρα Παρουσία θὰ ἀναστηθοῦν μόνο οἱ νεκροὶ πιστοί, δηλαδὴ οἱ Ἀντβεντιστὲς, καὶ θὰ μεταμορφωθοῦν οἱ ζῶντες πιστοί. **Ἡ** δεύτερη θὰ λάβει χώρα μετὰ τὴν χιλιετὴ βασιλεία γιὰ τὴν καταδίκη καὶ τὴν ὄντολογικὴ ἐκμηδένιση τῶν ἀσεβῶν, τῶν ἀπίστων καὶ τοῦ στρατοπέδου τοῦ σατανᾶ.

γ. Τρεῖς παρουσίες τοῦ Χριστοῦ. **Μία** κατὰ τὴν Ἐνανθρώπηση, μία κατὰ τὴν Δευτέρα Παρουσία γιὰ τὴν ἀνάσταση τῶν δικαίων καὶ μία τρίτη μετὰ τὴν χιλιετὴ βασιλεία γιὰ τὴν ἀνάσταση καὶ καταδίκη τῶν ἀδίκων.

δ. Παρουσία τῆς χιλιαστικῆς δοξασίας. **Οἱ** ζῶντες καὶ ἀναστημένοι πιστοὶ ἀκολουθοῦν τὸν Χριστὸ καὶ ἀρπάζονται στοὺς οὐρανοὺς καὶ παραμένουν ἐκεῖ κατὰ τὴν χιλιετία.

ε. Κατάργηση τῆς αἰωνιότητος τῆς κόλασης. **Ἡ** κόλαση ἀντικαθίσταται στὴν κίνηση μὲ τὴν ὄντολογικὴ ἐκμηδένιση τῶν ἀσεβῶν. **Αὐτὴ** τὴν ὄντολογικὴ ἐκμηδένισή τους, ἡ αἵρεση τὴν χαρακτηρίζει ὡς κόλαση ἢ ὡς δεῦτερο θάνατο.

Στην συνέχεια ή γή καθαρίζεται, ανανεώνεται καί ξαναχτίζεται. Ὁ Θεός ἀπό τίς στάχτες δημιουργεῖ ἕνα νέο κόσμο.

ζ. Ἀπορρίπτουν τήν μοναδική δημόσια καί καθολική κρίση ὅλων τῶν ἀνθρώπων. Ἄντ' αὐτοῦ ὁμιλοῦν γιά 4 κρίσεις:

● Ἡ πρώτη εἶναι ή **διευρευνητική κρίση**, πού λαμβάνει χώρα ἀπό τὸ 1844 καί γίνεται μέχρι τήν Δευτέρα Παρουσία. ● Ἡ δεύτερη εἶναι ή **ἐκτελεστική κρίση** τῶν πιστῶν, πού θα συμβεῖ κατὰ τήν Δευτέρα Παρουσία. ● Ἡ τρίτη εἶναι ή **ἀναθεωρητική κρίση** τῶν ἀπίστων κατὰ τήν διάρκεια τῆς χιλιετοῦς βασιλείας καί ● τέταρτη, ή **ἐκτελεστική κρίση** τῶν ἀπίστων μετὰ τήν χιλιετία.

(*) Ἐφημ. «Ὁρθόδοξος Τύπος», ἀριθμ. 2056/6.2.2015, σελ. 3. Ἐπιμέλ. ήμετ.